

ภาคที่ 127 จุดจบของวิกฤตคิวบา ปี คศ.1962

หลังจากไต่ตรองอย่างหนักระหว่างสหภาพโซเวียตและคณะรัฐมนตรีของเคนเนดีแห่งสหรัฐอเมริกา เคนเนดีเห็นด้วยอย่างลับๆ ที่จะถอนขีปนาวุธทั้งหมดในตุรกีตามแนวชายแดนโซเวียตเพื่อแลกกับการที่ผู้นำครุสชอฟแห่งสหภาพโซเวียตนำขีปนาวุธออกจากคิวบา

เมื่อเวลา 09.00 ของวันที่ 28 ตุลาคม มีข้อความใหม่จากครุสชอฟถูกกระจายเสียงทางวิทยุของมอสโกว่า ครุสชอฟได้กล่าวว่า "รัฐบาลของโซเวียตได้ตกลงที่จะหยุดการสร้างฐานยิงอาวุธในคิวบา และได้ประกาศคำสั่งใหม่ให้รื้อถอนอาวุธที่พวกท่านมองว่าเป็นภัยคุกคามและส่งพวกมันกลับสหภาพโซเวียต"

เคนเนดีตอบรับในทันทีด้วยการแถลงการทางจดหมายว่ามันเป็นการช่วยรักษาความสงบ เขายังว่าต่อด้วยว่า จดหมายฉบับก่อนๆ ที่ว่า "ข้าพเจ้าตัดสินใจส่งจดหมายให้ท่านในวันที่ 27 ตุลาคมและการตอบรับของท่านในวันนี้เป็นการยืนยันสัญญาของรัฐบาลทั้งสองซึ่งควรจะคงอยู่ต่อไป... สหรัฐจะทำการแถลงในขอบข่ายงานของสภาความมั่นคงเพื่ออ้างอิงถึงคิวบา มันจะเป็นที่ชัดเจนว่าสหรัฐอเมริกาจะไม่รุกรานและอำนาจของคิวบา ซึ่งจะไม่ก้าวทำงานภายในประเทศ ไม่ใช่เพื่อการรุกรานและไม่ใช่เพื่ออนุญาตให้ใช้อาณาเขตของสหรัฐเป็นหัวหอกลงในการโจมตีคิวบา และจะยับยั้งผู้ที่วางแผนจะโจมตีคิวบา"

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงจากข้อตกลงของเคนเนดีและครุสซอฟคือมันส่งผลต่อคิวบากล่าวคือมันได้ทำให้ตำแหน่งของคาสโตรแข็งแกร่งขึ้นอย่างมาก ซึ่งเขาจะไม่ถูกรุกรานโดยสหรัฐ มันเป็นไปได้ที่ครุสซอฟนำขีปนาวุธเข้าคิวบาเพียงเพื่อที่จะทำให้เคนเนดีถอนขีปนาวุธออกจากตุรกี และโซเวียตนั้นไม่มีเจตนาในการเริ่มสงครามนิวเคลียร์หากพวกเขาไม่กลัวว่าฝ่ายอเมริกา อย่งไรก็ตามเนื่องมาจากการถอนขีปนาวุธออกจากตุรกีไม่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะในเวลานั้น ครุสซอฟจึงดูเหมือนว่าพ่ายแพ้และกลายเป็นคนอ่อนแอ แนวคิดคือเคนเนดีมีชัยในการแข่งขันทางอำนาจและครุสซอฟก็ต้องอับอาย อย่งไรก็ตามครุสซอฟก็ยังคงอำนาจไปอีก 2 ปี

ผลสืบเนื่อง

การประนีประนอมเป็นสิ่งที่น่าอายอย่างมากสำหรับครุสซอฟและสหภาพโซเวียต เพราะว่าการถอนขีปนาวุธของสหรัฐออกจากตุรกีนั้นไม่ได้เผยแพร่ต่อสาธารณะ—มันเป็นเพียงการตกลงอย่างลับๆ ระหว่างครุสซอฟกับเคนเนดีเท่านั้น ชาวรัสเซียมองว่ามันเป็นการถอยออกจากสถานการณ์ที่พวกเขาได้เริ่มเอาไว้—แม้ว่าหากพวกเขาทำตามแผนได้ดี ผลที่ออกมาอาจตรงกันข้าม การสิ้นสุดอำนาจของครุสซอฟอีก 2 ปีต่อมาสามารถโยงไปถึงความน่าอับอายของคณะกรรมการโพลิทบูโร เพราะการยอมแพ้ต่อสหรัฐของครุสซอฟและการที่เขาไม่มีคุณสมบัติในการรับมือกับวิกฤติได้ทันที่ อย่งไรก็ตาม วิกฤตการณ์ขีปนาวุธคิวบาไม่ใช่เพียงเหตุผลเดียวที่ทำให้ครุสซอฟสิ้นอำนาจ เหตุผลหลักมากจากนักการเมืองคู่แข่งอย่างลีโอนิด เบรสเนฟที่เชื่อว่าครุสซอฟมีอำนาจไม่มากพอที่จะรับมือกับปัญหาข้ามชาติ

สำหรับคิวบามันคือการหักหลังของโซเวียต ด้วยวิธีการที่โซเวียตตัดสินใจที่จะแก้ไขปัญหานั้นมาจากเคนดี้และครุสซอฟ
สิ่งนี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างโซเวียตและคิวบาเสื่อมลงไปอีกหลายปีต่อมา ในอีกทางหนึ่งคิวบาก็ยังคงได้รับการป้องกัน
จากการเข้าบุก

ผู้บัญชาการของสหรัฐนายหนึ่งไม่ยินดีกับผลที่ออกมาเช่นกัน นายพลเลอร์เมย์บอกกับประธานาธิบดีว่ามันเป็นความพ่าย
แพ้ครั้งใหญ่ที่สุดของสหรัฐ และเขาวางสหรัฐน่าจะเข้าโจมตีทันที

วิกฤตการณ์ขีปนาวุธคิวบาเป็นการกระตุ้นให้เกิดการต่อรองสายด่วน ซึ่งทำให้เกิดสายด่วนจากวอชิงตันถึงมอสโกว์ เป็นการ
สื่อสารโดยตรงระหว่างวอชิงตันกับมอสโกว์ จุดประสงค์คือการที่ผู้นำจากสองประเทศแห่งสงครามเย็นสามารถสื่อสารกัน
ได้โดยตรงเพื่อแก้ไขปัญหา

นักวิจารณ์มากมายยังแนะนำว่าวิกฤตการณ์นี้ได้กระตุ้นให้สหรัฐใช้กำลังทางทหารมากขึ้น อย่างในสงคราม
เวียดนาม การเผชิญหน้าระหว่างอเมริกาและรัสเซียครั้งนี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับสงครามจีน-อินเดีย นัก
ประวัติศาสตร์มองว่าการที่จีนโจมตีอินเดียด้วยเหตุผลความขัดแย้งเรื่องพื้นที่นั้น ตรงกับวิกฤตการณ์
ขีปนาวุธคิวบา
